

IKT-Norges innspill til KUF-komitéens behandling av forskningsmeldingen "Vilje til forskning"

Innledning

Forskningsmeldingen som nå er lagt frem er en meget viktig melding, fordi den rett og slett handler om Norges mulighet til å ruste seg for fremtiden. IKT-Norge ønsker å påpeke at vi generelt sett er meget positive til hovedtrekkene i meldingen. Samtidig vil vi understreke at det først og fremst er i operasjonaliseringen av meldingen at vi vil se om de visjoner som er skissert omsettes i praksis. Her mener vi Stortinget bør komme med enda tydeligere fokus og tiltak på enkelte områder enn hva meldingen skisserer. Dette kommenterer vi i dette høringsinnspillet.

Forskningsmeldingen har av flere blitt trukket frem som en melding med sterkt fokus på næringslivsforskning. På sett og vis er dette korrekt, gjennom målsettingen om at 2 prosent av BNP-andelen av forskning skal komme fra næringslivet selv. Dette er et ambisiøst mål, og her må det vurderes ulike type ordninger som kan bidra til større andel forskning også i næringslivet. IKT-Norge kommenterer dette videre i innspillet.

IKT-Norge er meget positive til at det legges opp til en klarere næringslivsforskning, men dette er lite trukket frem i det totale bildet i meldingen. Det er økt næringsrettet forskning som bidrar til vekst og verdiskaping. Institutt- og institusjonsforskningen har fått bred omtale i meldingen, mens forskning som skjer i næringslivet, og IKT-næringen, i mindre grad kommer frem som et virkelig satsingsområde. Dette henger derfor ikke helt på grep i forhold til intensjonen i meldingen. Vi undres over hvorfor næringslivsforskning får en meget fragmentert omtale, noe som i beste fall forvansker informasjonsformidlingen, og i verste fall er et uttrykk for manglende oppmerksomhet og forståelse for den største FoU-arenaen. Meldingen burde etter IKT-Norges mening være basert på hele verdikjeden og redusere den åpenbare risikoen for suboptimalisering, og med et klarere fokus på forskning som generer vekst og reell næringsutvikling.

I forrige forskningsmelding var IKT et eget temaområde, men dette er nå redusert til å være et av flere kjerneområder under teknologi. IKT-Norge mener dette er med på å degradere IKT som egen næring, noe som er paradoksalt da IKT-næringen faktisk er Norges nest største næring. Vi er viktig i oss selv, men er også viktig fordi vi bidrar til å effektivisere andre næringer og til å modernisere offentlig sektor. Skal vi lykkes med å skape kunnskapsamfunnet spiller IKT en helt sentral rolle, og da må vi også ha en sterk nasjonal IKT-næring. Meldingen mangler fokus på kunnskapsutvikling som eget temaområde, hvor IKT har en betydelig plass. Skal Norge ikke bare være en råvareprodusent, må vi satse omfattende på å bygge kunnskapsnasjonen Norge. I fremtiden skal vi leve av de

kunnskapsintensive bedriftene, noe som er en utvikling som tvinger seg fram fordi tradisjonell industri i økende grad bygges ned eller flyttes ut. Norge er ikke lenger konkurransedyktige på enkel produksjon. Dette er en utvikling vi må møte nå, og FoU er svaret på å skape det nye norske innovative næringslivet. IKT-Norge vil derfor ta til orde for at IKT fortsatt blir eget tematisk område, slik som i forrige forskningsmelding.

Urealistisk forskningstempo?

Siden forrige forskningsmelding ble behandlet av Stortinget våren 2000, har andelen av BNP som går til FoU økt med ett tiendedels prosentpoeng – fra 1,65% i 1999, via 1,60% i 2001 og til 1,75% i 2003. Målet den gang var å komme opp på OECD-nivå (2,2%) innen 2005 (dette utgjør 2,3% i dag). Denne forskningsmeldingen legger opp til at Norge skal øke sin FoU-andel fra 1,75% til 3,0% innen 2010. Næringslivet skal selv stå for 2% av denne økningen.

IKT-Norge er tvilende til at næringslivsinnsatsen kan nås, med mindre det iverksettes sterkere stimulerings tiltak som bidrar til økt FoU-andel i næringslivet selv. Næringslivets forskningsinnsats er dessverre dominert av noen få, men store selskaper. Næringsstrukturen i Norge, som består av en stor andel SMBer, har ikke kapasitet eller ressurser til å drive omfattende forskningsvirksomhet.

Norge har høy offentlig forskningsandel i internasjonal sammenheng, men ligger likevel lavt totalt sett fordi andelen forskning i næringslivet er lav. Selv med Skattefunnordningen og andre ordninger, som IKT-Norge er meget positive til, er forskningsandelen fra næringslivet ikke spesielt høy.

IKT-Norge mener dette har flere årsaker, og først og fremst handler dette om attraktive incitamenter for næringslivsrettet forskning. Skattefunnordningen er et meget godt tiltak for bedriftene, og må videreføres. Skattefunnordningen bidrar i hovedsak til å fremme intern FoU. Skattefunn alene kan derfor bidra til en navlebeskuende effekt. Det trengs andre tiltak i tillegg som kan stimulere til økt kommunikasjon og samarbeid mellom FoU-institusjonene, -instituttene og næringslivet.

IKT-Norge mener at det må legges til rette for både å få frem den FoU som gjøres i næringslivet i dag og få til økt FoU-innsats i næringslivet. Vi tror disse to målsettingene kan oppnås ved å ”belønne” FoU-innsats ved å tillate at årets FoU-innsats kan kostnadsføres med for eksempel 120% av det beløpet som er lagt ned i FoU. Slik regelverket tolkes i dag er det bedrifter som ikke lykkes med sin FoU-innsats som premieres. IKT-Norge mener at det er suksess som må være drivkraften, ikke at man får fradrag kun om man mislykkes. Dette må vi karakterisere som ”molbopolitikk”.

IKT-Norge tror samtidig at forskningsinnsatsen i næringslivet er større enn det som fremkommer av statistikken, og at årsaken til at det antagelig er store ukjente ”mørketall” blant annet har med beregningsmodeller og aktiveringsplikt å gjøre, jmf. Skattefunnordningen, samt mangelfulle innrapporteringsrutiner.

IKT-Norge vil ta til orde for at det kommer konkrete tiltak som skjer via offentlig innsats som kan stimulere til økt forskningsinnsats i næringslivet generelt og i IKT-næringen spesielt. Av de offentlige midlene som kanaliseres til forskningsinnsats er det en skremmende liten andel som går til næringslivsrettet forskning eller forskning som generer business. Av de offentlige midlene som går til Norges Forskningsråd er det kun 5% som går til næringslivsrettet forskning. Dette er et skremmende liten andel, og det bør derfor settes klarere og høyere måltall for hvor stor andel av forskningsmidlene som skal gå til forskningsaktiviteter i

næringslivet, og som kan skape flere forskningsintensive bedrifter og økt grunnlag for næringsvirksomhet i Norge. Næringslivsstrukturen i Norge består av en majoritet av SMBer, som på ingen måte kan bære en forskningsinnsats alene. I valget mellom å gjøre kortsiktig business eller å gjøre investeringer på FoU-fronten, er valget for de fleste SMBer enkelt. Det er en for stor risiko knyttet til FoU-investeringer som bedrifter må bære alene. Samtidig mener IKT-Norge at de ulike fagdepartementenes forskningsmidler må øremerkes samarbeidsrelasjoner mellom næringslivet, instituttene og institusjonene, og at det stilles krav om at forskningsresultatene må være anvendbare og ikke bli hyllefyll.

Hvis Norge skal legge seg på samme nivå som eksempelvis Finland og Sverige når det gjelder næringslivets FoU-innsats må man få frem den IKT-relaterte FoU-innsats som utføres i mange SMBer innen IKT-næringen i dag. Vi har ovenfor foreslått hvordan dette kan gjøres. Norge opererer med en helt annen IKT-næringslivsstruktur enn Sverige og Finland. Her har man selskaper som eksempelvis Ericsson og Nokia. Tilsvarende selskaper innen IKT-næringen finnes ikke i Norge i dag. En av årsakene til at den prosentvise FoU-andelen sank i 2001 var at bedrifter som Ericsson, Alcatel, Siemens etc trakk ut sine FoU-aktiviteter fra Norge. Det er derfor på sin plass å poengtere at det i Norge må bli legalt med en høy andel statlig/offentlig andel forskningsmidler, som også kan tilegnes næringslivet. Det bør derfor komme tydelige signaler fra Stortinget om at enkeltbedrifter og samarbeidskonstellasjoner av bedrifter alene kan hente ut en større andel midler fra nasjonale forskningsprosjekter. I dag oppleves konkurransen om disse midlene ofte urettferdig, og i kampen om midlene blir institutter og institusjoner med sin mer akademiske tilnærming blir foretrukket. IKT-Norge mener det må stilles krav til 15-20 prosents SMB-deltagelse i FoU-prosjekter som finansieres av NFR. Innen teknologiområder er det næringslivet, og ikke nødvendigvis institusjonene og instituttene som ligger i front.

Dersom målsetningen om FoU i næringslivet skal utgjøre 2% av BNP, så krever det en meget sterk vekst i næringslivets forskningskapasitet. Det er urealistisk å tro at norsk næringsliv, bestående av svært mange SMBer, helt på egenhånd kan øke sin forskningskapasitet slik forskningsmeldingen legger opp til. For å nå målsetningen må det offentlige virkemiddelapparatet bidra til at næringslivet øker sin forskningskapasitet betraktelig. Forskningsmeldingen sier lite om hvordan målsetningen om 2% FoU andel skal nås, her bør Stortinget formulere eksplisitte krav til hvor stor andel av FoU bevilgningene som skal gå til næringslivsrettet FoU.

Det programmet i NFR som først og fremst har vært rettet innrettet mot IKT-næringen heter IKTPROG. Dette IKT-programmets målgrupper finnes blant bedrifter der IKT er sentral teknologi for å realisere produkter og tjenester. Dette gjelder først og fremst bedrifter som har sin virksomhet på følgende områder:

- Elektronikk
- Instrumentering og måleteknikk
- Programvare
- Telekommunikasjon
- Mikroteknologi
- Nettbasert tjenesteyting
- Multimedia og språkteknologi

Årsbudsjett for programmet er ca. 80 mill. kroner. For IKT bransjen, som bare innen programvare har 40 000 ansatte, er dette utilstrekkelig i lys av målsetningen som er satt. Verdt

å merke seg er at IKT ble utpekt som et satsingsområde i forrige forskningsmelding. Denne prioriteringen har tydeligvis ikke gitt seg utslag i prioritering av næringsrettet IKT forskning.

Samtidig er det viktig at næringslivet selv også stimulerer til økt samarbeid i egne næringer, slik at samarbeid mellom store og små selskaper, med institusjoner og institutter kan gi økt vekst for norsk næringsliv. Her gjøres det allerede mye, og IKT-Norge er aktive for å skape samarbeidsallianser i nasjonale og internasjonale FoU-prosjekter mellom norske og utenlandske bedrifter i IKT-næringen. Dette fordi vi vet at FoU-innsats lønner seg.

Vi ønsker at Stortinget bør vurdere incitamentordninger for hvordan store motorer som Sintef, Telenor m.fl kan dra med seg partnere innen SMB-segmentet. En slik ordning diskuteres nå i Danmark, nettopp med den hensikten å stimulere til at ledende aktører skal ta med seg mindre aktører i FoU-samarbeid. Vi vet at det er positiv vilje til dette hos de store aktørene, men incentiver kan være nødvendig. Vi har også merket oss at EU's kommende rammeprogrammer innen FoU legger opp til et meget sterkt SMB-fokus.

Videre vil vi poengtere at det synes utopisk å øke fra 30 000 til 50 000 FoU-årsverk på fem år, selv om mesteparten av økningen skal komme i næringslivet. I alt arbeidet 56 000 personer med FoU i Norge i 2003, fordelt på 36 000 forskere og 20 000 teknisk/administrativt støttepersonale. I perioden 1999-2003 økte antall FoU-årsverk med 1000 per år (4000 i alt), mens vi nå skal øke med 4000 per år. Til sammenlikning brukte Finland tjue år fra 1980 på å komme opp fra 1,0% til drøyt 3,0%, eller 0,5 prosentpoeng per femte år. (Kilde: NIFU STEP).

IKT-næringen basis i kunnskapsnasjonen Norge

Til tross for at IKT var ett av fire prioriterte tematiske områder i forrige forskningsmelding, fikk IKT *minst* realvekst (7,5%) av disse områdene i perioden 1999-2004. I denne forskningsmeldingen har IKT mistet sin spesielle stilling, og er definert som et av tre teknologiområder. Det skal primært satses på fire tradisjonelle temaområder – energi/miljø, hav, mat og helse. Det blir lite ”kunnskapssamfunn” ut av slikt, og Norge risikerer (eller planlegges?) å forbli en råvareproduserende nasjon. IKT må inn som et hovedtema - for det første fordi vi er en stor og viktig næring, men kanskje aller viktigst at IKT bidrar til å gjøre andre næringer mer effektive. For dette handler i høy grad om Norges fremtid – og kunnskapsutvikling og IKT er basis i spørsmålet om hva vi skal leve av ”etter oljen”.

Flere tusen norske arbeidsplasser flyttes årlig ut – et tall som bare vil øke hvis vi ikke satser på forskning som kan gi næringsutvikling. Problemet er altså ikke de arbeidsplassene vi taper, men de vi ikke skaper. Dette står om Norges fremtidige velferd, og Norge må derfor ikke bli en fremtidsfri sone. Det er kunnskapen vår, og vår evne til å benytte oss av denne vi skal leve av i fremtiden. IKT-Norge er opptatt av at vi skal skape fremtidens vinnere og fokusere der vi er gode. IKT-basert forskning er et område der Norge kan gjøre det meget sterkt, og næringsspesifikk forskning som IKT må ikke nedprioriteres til fordel for næringsnøytral forskning. IKT er viktig ikke bare for å skape en sterk IKT-næring, men viktig for å styrke andre næringer hvor anvendelse av IKT blir stadig viktigere.

Norsk IKT-næring sysselsetter ca 100 000 personer, og 1/3 av industriell FoU kommer herfra. Næringen har økt omsetningen med 50% siden 1995, og med ny vekst fra 2004. 40 000 arbeider med programvare og her er veksten størst. Både for å videreutvikle en livskraftig IKT-næring og for å anvende IKT i privat og offentlig sektor, trengs stabile og sterke fagmiljøer. Man kan ikke drive langsiktig, nasjonal FoU- og næringspolitikk for IKT-området etter ”berg-og-dalbane” prinsippet. Konjunktorene vil alltid gå litt opp og ned. IKT-Norge

mener at i tillegg til tiltak som skal bidra til sterkt samarbeid mellom IKT-næringen, FoU-insitusjoner og institutter, at IKT-relatert FoU må få en større andel av institusjonenes FoU-arbeid. I dag er dette først og fremst en del av instituttenes FoU. Dette også for å sikre rekruttering til realfagene og teknologifagene, og skape fremtidens IKT-forskere og en sterk IKT-næring.

Av historiske grunner har tradisjonelle realfag (fysikk, kjemi, biofag osv.) hatt betydelig større forskningsressurser per utdannet masterkandidat enn IKT-fagene. For eksempel går ¼ av masterkandidatene i tradisjonelle realfag videre med doktorgrad, mens andelen ligger på 6-7% i IKT-fagene. Det hadde derfor vært mulig å gi forskningsmeldingens planlagte økning i FoU-ressurser *først* til IKT-området, slik at det raskt kan komme opp på akseptabelt nasjonalt nivå. Dette er viktig ikke bare for IKT som næring, men for alle andre næringer. Den nasjonale fagevalueringen for IKT fra 2002 anbefaler økt grunnforskning innen IKT, men oppfølging mangler.

Forskningsfond og forskingssentra

Når meldingen bebuder friske penger i forskningsfond er det positivt, men her må vi tross alt være klar over at det er avkastningen av fondene som skal benyttes, ikke hele summen. Samtidig vil vi understreke at IKT-næringen og andre næringer må kunne hente ut midler fra slike fondsordninger, og ikke bare institutt- og institusjonssektoren. IKT-Norge er svært godt fornøyd med at det settes av midler til forskning på fornyelse av offentlig sektor.

IKT-Norge jobber for å få lagt et EU-senter for forskning og standardisering av e.Gov.-løsninger til Norge. Et slikt senter vil kunne bety svært mye for utviklingen av FoU på dette området i Norge og vil kunne gi norsk IKT-næring en unik posisjon i Europa. Ideen om å legge et slikt senter til Oslo blir støttet av den europeiske standardiseringsorganisasjonen CEN.

IKT-Norge vil samtidig be Stortinget vurdere om det skal opprettes et eget senter for fremragende forskning innen IKT, for å sikre kunnskapsutvikling og Norge som kunnskapsnasjon. Når det nå er fremmet forslag om sentre for forskningsdrevet innovasjon bør disse ha en høy grad av IKT-faktor, og det bør vurderes et eget knyttet til innovasjon og IKT. Samtidig vil vi understreke at vi er noe skeptiske til om regionale innovasjonssentra er riktig medisin. Tidligere har strukturen i næringslivet vært svært forskjellig fra strukturen i virkemiddelapparatet. Vi er skeptiske til en ytterligere regionalisering. Hvis slike sentra skal opprettes må "eierstrukturen", organiseringen og operasjonaliseringen ha en likevekt av næringslivsrepresentasjon og –innflytelse som academia.

IKT-Norge ønsker å få mandat til å opprette et senter for forskningsrettet innovasjon rettet mot SMBer. Senteret vil være spesielt rettet mot bedrifter som ikke er store nok til å ha egen forskningskapasitet, men som gjerne samarbeider med andre bedrifter om FoU-prosjekter. Senteret står fritt til å trekke inn andre forskningsinstitusjoner i prosjektene. Innovasjon i næringslivet skjer i stor grad i mindre, nystartede bedrifter. Dette bidrar til at minst et senter innrettet mot mindre bedrifter, der fokus er på innovasjon.

Vi ønsker også at det opprettes et eget IT-universitet i Norge, etter mønster fra Danmark, hvor bachelorkandidater i alle fag kan ta en toårig master i IKT. Med en slik ordning sørger vi for raskt å få nye kandidater ut i arbeidslivet, og det er viktigere enn noen gang å etterstrebe mangfold. Erfaringene fra Danmark har vært meget positive. IKT-næringen vil mer enn gjerne være med i utviklingen av et slikt universitet – både i styring og organisering.

Sterkere samarbeid for fremtidig vekst

Forskningspolitikken må gi norske bedrifter mulighet til å skape en fremtid. Da må ikke anvendt forskning bli nedprioritert til fordel for grunnforskningen. Vi trenger sterkere samarbeid mellom forskningsinstitusjonene, forskningsinstituttene og IKT-næringen, og et slikt trekantsamarbeid med likevekt mellom partene bør være et absolutt krav fra Stortinget i majoriteten av FoU-prosjektene. Slik er det ikke i dag, noe som gjør næringslivet til ”gissel” ved flere anledninger i styring, organisering og operativt FoU-arbeid.

Praktisk bruk av forskningsresultater i næringsliv og samfunn må forbedres kraftig. Den kunnskap som akkumuleres opp i institusjonene og instituttene må tilgodeses næringslivet for fremtidig utvikling. I dag er det mange gode forskningsresultater som aldri kommer ut i næringsrettet anvendelse. Gapet mellom academia og næringsliv må reduseres, og Stortinget bør derfor vurderes om det skal gis tilleggs poeng i akademisk forskerkarriere for å få forskning ut i næringslivet som kan generere business (Stanfordmodellen). I tillegg må det gis uttelling i akademisk karriere for forskere som velger å være en del av næringslivets FoU-innsats over kortere eller lengre periode, og for de som velger å sikre samarbeid med næringslivet i ulike prosjekter. I dag opplever vi at academia på mange måter ugleser de som velger utenom akademiske veier. I forskningsmeldingen oppfordres det til å bli værende i den akademiske forskerkarrieren. Det mener vi i så måte er en feil vurdering.

Forskere har en tendens til å prioritere nye problemstillinger, og ikke ha interesse for å bringe forskningsresultatene opp og frem til et anvendelig nivå. Dette skyldes forskerens naturlige higen etter nye spennende intellektuelle utfordringer, men det skyldes nok i minst like stor grad belønningssystemet i den akademiske verden. En forskers anseelse og karriereutvikling er i stor grad knyttet til hvor mange publikasjoner man har i prestisjetunge internasjonale tidsskrifter - tidsskrifter som typisk ikke har den store leserkrets i gruppen av potensielle brukere av forskningen. Formidlingskrav til forskerne må skjerpes betydelig i retning av å nå potensielle brukere av forskningsresultatene. Men samtidig må belønningssystemet for forskerne endres. Lettere tilgjengelige artikler i tidsskrifter / aviser som faktisk leses av mange potensiell interessenter må også prioriteres - og gi plusspoeng i karriereutviklingen. Det er jo for eksempel viktigere å nå 10.000 potensielle brukere i mer "banale" Computerworld Norge enn å nå en håndfull forskningskollegaer i "The Extremely Advanced International Journal of XYZ"

En stadig større andel av norske forskningsmidlene vil legges inn i EU's rammeprogrammer, det gir spennende utfordringer for norsk næringsliv og nye muligheter for å bygge internasjonale allianser og fremdyrke fremragende FoU. Vi er derfor glade for at forskningsmeldingen har et tydelig internasjonalt perspektiv – både for å bringe nasjonal FoU inn, sikre internasjonalt samarbeid og koble internasjonal forskning til nasjonal næringsutvikling. Samtidig ser vi med en viss bekymring på at norske bedrifter ikke er spesielt trent eller koordinert til å søke på EU's forskningsmidler, og IKT-Norge har tidligere kritisert virkemiddelapparatet for å være for innadvent. IKT-Norge er svært opptatt av at vi trenger å få med større deler av norsk IKT-næring i forskning generelt og EU-forskningen spesielt. Norge må få en større del av EU's kake og vi mener at dette må være en nasjonal FoU-målsetting. Ser vi på hvem som har vært norske aktører i EU's FoU-programmer de seneste årene ser vi at det i all hovedsak er en håndfull norske bedrifter. Og alt vesentlig relativt store bedrifter/institutter i norsk målestokk. Kan vi få til et koordinerende forum kan flere småbedrifter i Norge inviteres til å delta i EU-prosjektene og vi sikrer at relevante forskningsresultater blir utvekslet. Samtidig må vi sikre at norske bedrifter kan avlastes fra rapporteringskrav og administrativt arbeid som EU krever. Det oppleves som en stor byrde i dag. Det er også et stort behov for å forsterke norsk deltagelse gjennom

EUREKA. Det er her et enormt behov for å skape bedre bistand til å søke og gjennomføre prosjekter.

IKT-Norge ønsker derfor å ta initiativ til å skape et koordinerende forum hvor deltagere fra forvaltning, næringsliv, forskning, myndigheter og bransjeorganisasjoner kan møtes og utveksle informasjon om søknadsprosesser, fremtidig forskningsinnsats, og resultater fra de viktigste EU-prosjektene. Et koordinerende forum vil være viktig for å spre informasjon som i dag er vanskelig tilgjengelig særlig for SMB-bedrifter og å bryte ned de barrierer som i dag synes å eksistere for å søke EU's FoU-prosjekter. Vi mener det er av stor viktighet at forumet er knyttet til IKT-næringen og vi ønsker således at sekretariatfunksjonen legges til denne. Denne funksjonen bør finansieres av NFR eller direkte fra departementene UFD, NHD eller MOD. Vi har lagt dette frem for de aktuelle departementer som har sagt at de ikke ser behovet, det mener vi er en grov feilslutning og vil gjerne at Stortinget tar denne ballen opp.

Oppsummering

Det går flere tog nå, og skal vi lykkes med å øke den norske FoU-andelen må vi handle raskt og bruke de virkemidler vi har. Skal vi skape et sterkt kunnskapsdrevet Norge, må vi ha et sterkt næringsliv og en sterk offentlig sektor. IKT-Norge er som innledningsvis nevnt positive til hovedtrekkene i meldingen, men ber om at Stortinget tar med seg i behandlingen våre vurderinger. Slik kan vi i samarbeid bidra til å skape fremtidens Norge.

IKT-Norges innspill kan i hovedtrekk oppsummeres slik:

- IKT må være et eget tema, og ikke bare et teknologiområde
- Svært store ambisjoner for FoU-vekst, men uklart hvilke virkemidler som skal settes inn for å nå målene
- Næringslivet er den klart største FoU-aktøren i Norge. Men meldingen har for lite fokus på FoU i næringslivet. Vi savner en helhetlig presentasjon og mer konkrete tiltak.
- Mer fokus på kunnskapsutvikling, som er av avgjørende betydning for kunnskapsnasjonen Norge. IKT vil være helt sentralt her.
- Skattefunn er meget bra, men bidrar primært til å styrke FoU internt i den enkelte besrift
- Tiltak for å etablere tettere FoU-samarbeid mellom næringsliv og akademia
- Tiltak for å etablere tettere FoU-samarbeid mellom bedrifter
- Stimulere til sirkulering av FoU-personell næringsliv - akademia, begge veier
- Tiltak for og krav til formidling av forskningsresultater fra institutter og universiteter
- Tiltak for å hjelpe norske bedrifter å ta del i internasjonal forskning
- Stimulere til økt FoU i bedriftene ved å fjerne krav om regnskapsmessig aktiveringsplikt for FoU

Med vennlig hilsen
IKT-Norge

Per Morten Hoff
Generalsekretær

Heidi Austlid
Prosjektleder